

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

Л. Ю. Дикарева

« _ » _____ 2018 р.

I. Анна Ярославна — королева Франції

Ім'я дочки великого київського князя Ярослава Володимировича Мудрого Анни завжди викликало неабиякий інтерес учених та всіх, хто цікавиться історією Київської Русі.

На жаль, до цього часу не встановлено точну дату народження Анни Ярославни. 1028 рік є найбільш імовірним, бо це час між народженням її братів Святослава і Всеволода. Французькі автори, які повідомляють, що Анні було 22 роки, коли вона приїхала до Франції, також підтверджують цей рік.

Дитячі роки Анни пройшли в Києві. Вона зростала в чудовому мальовничому стародавньому місті. Тепер це стара його частина з багатьма видатними архітектурними спорудами.

Дитинство Анни припало на час бурхливого політичного і культурного життя в державі. Це був загальний підйом руської культури на початку XI століття. Крім пишних банкетів і полювань, церковних відправ, що були характерними для стародавнього світу, Київ Ярослава Мудрого відрізнявся активним громадським і просвітницьким життям. Відкривалися школи, засновувалися бібліотеки, переписування і переклад книжок було важливою державною справою. При дворі князя відбувалися вечори, схожі на нинішні літературно-вокальні, на яких виступали поети, музиканти, скоморохи.

Отже, Анна зростала в культурній атмосфері держави, що на той час вважалася однією з наймогутніших і найрозвиненіших у світі. Приватні вчителі навчали князівну грамоті, історії, іноземним мовам, співам, малюванню, правилам етикету.

Можна припустити, що вибір французького короля Генріха I, який просив руки Анни Ярославни, був зумовлений не лише політичними міркуваннями: слава про красу й розум руської князівни линула по всій Європі, дійшовши й до Франції.

14 травня 1049 року (за іншими даними - 19 травня 1051 року) король Франції Генріх I одружився з Анною Ярославною, дочкою великого київського князя Ярослава Мудрого.

Під час вінчання, яке відбулося в кафедральному соборі міста Реймса, Анна подарувала привезене з Києва Євангеліє. Вступаючи на французький престол, усі пізніші королі приносили клятву на цьому Євангелії, навряд чи знаючи, що привезене воно з Києва.

Як пишуть дослідники, розум цієї видатної жінки вражав французів. В одному з листів до Анни папа римський Микола II писав, що дуже цінує її добродієність, королівську гідність і повагу до церкви.

Факти свідчать про те, що дружина короля Генріха I займала неабияке становище в тогочасному французькому суспільстві й разом зі своїм чоловіком брала діяльну участь у керуванні державою. У Франції Анна поширювала ті традиції поваги до освіти, що визначали атмосферу й дух суспільства, у якому пройшли її дитячі роки і юність.

Розповідають, що в похмурі 30-і роки сталінського беззаконня, коли більшовики хотіли знищити Софійський собор, французький письменник Ромен Роллан зустрівся зі Сталіним у Москві і захистив храм, заявивши, що його не можна руйнувати хоча б тому, що збудований він батьком французької королеви Ярославом Мудрим.

Королева Анна назавжди увійшла в історію Франції. Це наша співвітчизниця, якою ми маємо право пишатися, як пишаємося багатьма славними жінками, на які щедра українська земля. *(За Оленою Волик)*